b 470

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÁRA 20 FILLÉR

POSTÁS dolgozó

V. évfolyam, 5. szám. A POSTAÜGYI MINISZTÉRIUM ÉS A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1952 június 29.

KÖNYVTÁRA

A hős koreai nép a mi békénket is védelmezi a 38-as szélességi fok mentén

Két éve folyik a háború a 38-ik szélességi fok mentén. Két éve annak, hogy Korea virágzó földjét a pusztulás földjévé tették a világuralomra törő amerikai imperialisták. Az imperialisták hadserege az ENSZ zászlaja alatt gyilkolja a hős koreai népet, válogatás nélkül bombázza a védtelen városokat, gyermekeket, aggastyánokat, asszonyokat gyilkol, csak azért, hogy rablóuralmát továbbra is fenntarthassa.

Az amerikai imperialisták és csatlósaik „villám"-háborúval akarták lerohanni Korea földjét és támaszpontot teremteni maguknak a Szovjetunió és a kínai nép ellen.

Nem sikerült számításuk. De nem sikerült a koreai háborúval megfélemlíteni a világ népeit sem, sőt éppen az ellenkezőjét érték el. A koreai nép harca ma példát mutat, erőt ad a népeknek a szabadságért, a békéért vívott harcukban.

Az imperialisták főpróbának szánták a koreai pusztítást egy harmadik világháború megindításához

Koreából akarták lángba borítani az egész világot.

Kudarcba fulladt vállalkozásuk. És amikor a hős koreai nép a kínai önkéntesekkel egyik csapást a másik után mérte a betolakodókra, tehetetlen dühükben a legaljasabb eszközhöz folyamodtak: a bakteriumháborúhoz. **Felvonultatták az új trumani hadsereget, a pestis, a kolera, a sárgaláz hadseregét, hogy teljesen kiirtsák Korea hős népét, hogy letöröljék a gyermekek, anyák arcáról a mosolyt és a halált fagyasszák rájuk.**

Ez sem volt hatásos. Ujabb merényletbe kezdtek. Kocsedo-szigetén ezerszámra öldösik le a védtelen koreai és kínai hadifoglyokat, lábbal tiporva az összes nemzetközi megállapodásokat.

A koreai nép nincs egyedül

Velük éreznek, velük harcolnak a világ békeszerető népeinek százmilliói. A béketábor ereje korunk leghatalmasabb ereje és nincs olyan nehézség, megpróbáltatás, amely e tábort legyőzhetné. A koreai nép harcához felmérhetetlen segítséget ad a világ békeszerető dolgozóinak szolidaritása, ami az elmult két év alatt a koreai nép felé megnyilvánult.

A Szakszervezeti Világszövetség foglalkozva a koreai nép harcával, felhivással fordult a világ dolgozói felé, hogy június 25-én az egész világon tiltakozzanak a koreai háború ellen.

Az Országos Béketanács 24-én este a Városi Színházban tiltakozó gyülést tartott. Az itt résztvevő üzemek, hivatalok küldöttei izzó gyülölettel ítélték el az amerikai betolakodóknak a békés koreai nép ellen elkövetett kegyetlenkedéseit.

A magyar dolgozók és közöttük a postás dolgozók is tudják, hogy a koreai nép ügye a mi ügyünk is. **Tudjuk, hogy az amerikai imperialisták az egész világ békéjének ádáz ellenségei. Korea népének igazságos harcát a magunkénak tekintjük, tudjuk, hogy Korea népe fegyverrel ugyanazok ellen harcol, akik a mi ellenségeink is.**

A magyar dolgozók erőt merítenek a koreaiak hős harcából a maguk mindennapi munkájához

Ezt az érzést bizonyítja a Duclos-gyár kezdeményezése is, mely szerint július 1 és 10-e között koreai műszakot tartanak. Elindult az a kezdeményezés is, hogy gyüjtési mozgalmat indítsunk a koreai nép megsegítésére, hogy egyéni adományainkkal, és a termelésben való helytállásunkkal segítsük a koreai nép mielőbbi győzelmét.

A magyar dolgozó nép kezdeményezéséhez csatlakoztak a postás dolgozók is. Az a feladatunk, hogy minél nagyobb sikereket érjünk el a munka frontján, segítsük ezzel a béke védelmének, a koreai nép hős harcának ügyét.

Ezen célkitűzés megvalósításában komoly feladat hárul szakszervezeti szerveinkre, területi bizottságainkra, de leginkább szakszervezeti alapszerveinkre.

Legelső feladatunk, hogy az Országos Béketanács tiltakozó gyülésének határozatait kisgyüléseken ismertessük minden postás dolgozóval, legyen egy-egy ilyen kisgyülés harcos követelés a bakterium-fegyverek betiltására, a koreai hadifoglyok ellen elkövetett gaztettek beszüntetésére, a fegyverszüneti szerződés megkötésére.

A bizalmiak végezzenek lelkes felvilágosító munkát, ismertessék csoportjukban az imperialisták gaztetteit és lelkesítsék dolgozó társaikat, hogy eddigi eredményeket túlszárnyalva, újabb szocialista kötelezettségvállalásokat téve, a koreai népet pénzbeli adománnyal is segítve bizonyítsák be harcos helytállásukat a békéért, a koreai nép ügyéért.

Komoly feladat hárul nődolgozóinkra is. Érezzék azt nődolgozóink, hogy a koreai nők harca a magyar nők harca is, a koreai anyák fájdalma az ő fájdalmuk is és hogy a koreai nők a mi szebb, boldogabb jövőnkért is harcolnak.

A postás dolgozók az elmult két esetben is már — amikor volt nálunk gyüjtés a koreai nép megsegítésére — bebizonyították, hogy tudatában vannak annak, hogy a koreai nép hősi küzdelme az emberiség történelmének ragyogó fejezete, tudatában vannak annak, hogy a koreai nép harca a mi szabadságunkért, elért eredményeink megvédéséért is folyik.

A július 1-től—augusztus 1-ig tartó országos gyüjtés adjon lehetőséget arra, hogy a postás dolgozók kifejezhessék, hogy ténylegesen segíteni kívánnak a koreai népnek. Legyen ez a gyüjtés újabb nagy tanuságtétele a közös ellenség ellen vivott harcunknak, mutassuk meg, hogy minden áldozatra képesek vagyunk a béke megvédésében. **Dolgozóink az imperialisták elleni izzó gyülöletüknek azzal adjanak kifejezést, hogy fokozottan helytállnak a kötelességteljesítésben, a termelésben.**

Június 25-én a világ dolgozóinak harcos üdvözletével szálljon a mi üdvözletünk is a hős koreai népnek, ezen a napon mi is a százmillókkal együtt kiáltjuk az amerikai imperialisták felé: hasztalan minden véres erőfeszítéstek, a koreai nép igaz ügyért harcol és ez az ügy éppen ezért legyőzhetetlen.

Básta Rezső

A távbeszélőszolgálat déli szünetre való kiterjesztése a postaszolgálat további javulását eredményezi

A PRT ezévi 19. számában megjelent rendelet szabályozta a május 19-től a déli szünetek alatt is tartandó távíró- távbeszélő és felvevő szolgálatot. Ez a kérdés jelentős lépéssel viszi előbbre postai munkánk megjavítását, mert a posta távbeszélő szolgálatát is felzárkóztatja a nagymérvű ipari fejlődés mellé. Éppen ezért szükségesnek tartjuk, hogy erről a kérdésről részletesebben beszéljünk.

Dolgozó népünk pártunk vezetésével mindenütt egyre sikeresebben építi hazánkban a szocializmust, s naponként láthatjuk ötéves tervünk újabb és újabb alkotásainak elkészülését. A Diósgyőri Nagykohó már az ötéves terv szülötte, egész dolgozó népünk büszkesége. Büszkék lehetnek rá a postás dolgozók is, azok, akik mint a miskolci HALÉP dolgozói elsőnek mászták meg az ötven méteres nagykohót, hogy annak tetejében diszpécser berendezést szereljenek.

Népgazdaságunk rohamos fejlődése nagy feladatok elé állítja dolgozóinkat mindenütt.

Nemcsak Diósgyőrben, nemcsak Sztálinvárosban, nemcsak Budapesten, hanem az ország egész területén biztosítanunk kell az üzemek, bányák, vállalatok és a dolgozók távíró- és távbeszélővel való jó ellátását.

A hatalmas fejlődés kielégítésére a Horthy-rendszerben épült müszaki berendezések teljesen elégtelennek bizonyultak. A távíró- és távbeszélő köznontokat, berendezéseket a felszabadulás után nagy ütemben kellett fejleszteni, s a kommunista postások példamutatásával pártunk szavára hallgatva az elpusztult központokat sikerrel állították helyre dolgozóink. Jelenleg már a távbeszélő hálózat nagymértékű fejlesztéséről beszélhetünk. A központok építése, hálózatok fejlesztése nagy ütemben történik.

Ismeretes mindannyiunk előtt, hogy a felszabadulás óta a fontosabb ipari városokat és megyeszékhelyeket új, modern automata központokkal láttuk el. Eddig Szeged, Debrecen, Győr, Budapest Kecskemét, Szolnok, Nyiregyháza, Nagykanizsa, Hatvan kapott automata központot, az ötéves terv végére pedig a posta az összes megyeszékhelyeket és ipari gócpontokat automatizálja. Ezzel egyidejüleg szaporították az áramköröket is a városok és falvak között, hogy minél több távbeszélgetést lehessen lebonyolítani.

A posta dolgozói a falvak népét, a mezőgazdaság szocialista építését segítették már eddig is azzal, hogy

több mint 1700 falutelefont kapcsoltak be

az országos hálózatba, ahonnan a tszcs-k, gépállomások falutanácsok igen sok beszélgetést bonyolítanak le. Természetesen országos vonatkozásban ez a távbeszélő áramkörök zsúfoltságához, túlterheléséhez vezetett, mert vállalataink, üzemeink országos vonatkozásban sokkal több beszélgetést jegyeztetnek, mint amire a folyamatban lévő müszaki berendezések építése vagy bővítése mellett is képes a posta.

Dolgozóink részéről a távbeszélő vonalak túlterhelésének megszünteté-sére már korábban indultak munkaversenyek.

Ennek egyik eredménye, hogy országos vonatkozásban márciusban 29.1, áprilisban 32.8, május 8-ig pedig 33.6 percre emelkedett a távbeszélő vonalak kihasználásában a hasznos percek száma.

Ugyanakkor pontos statisztikai adatfelvételek és segítséget nyujtanak a távbeszélő áramkörök még jobb kihasználására. Igy lehetett Hódmezővásárhely és Orosháza között egy kevéssé használt áramkört átadni a Hódmezővásárhely—Szentes viszonylatnak. Ez is a postás dolgozók jó kezdeményezésének az eredménye.

Mind erősebben jelentkezik öntudatos dolgozóink részéről az a törekvés, hogy olyan szocialista postát építsenek ki, amely

a dolgozó nép postája,

amely minden tekintetben többet és jobbat tud nyujtani népünknek a régi kapitalista világ postájánál.

Az elért eredmények mellett azonban egy komoly akadály, a szük keresztmetszet jelentkezett. Az hogy vidéken a kis postahivatalok a déli szünet alatt nem tartottak távbeszélő szolgálatot és igy a vidéki vállalatok, üzemek, tanácsok a távbeszélgetéseiket nem tudták 12-től 2-ig lebonyolítani, míg ugyanakkor a városokban, — Budapesten különösen, — a központok kezelői tétlenül várakoztak a 14 órára, amikor a kis vidéki központok újból kezdték hozni a bejelentéseket. Természetesen zsúfoltság lett és a bejelentések igen komoly hányadát törölni kellett.

Nézzük csak meg kedves szaktársak, kinek okozott ez a déli szünet kárt? Kárt okozott népgazdaságunknak, mert fontos üzemi beszélgetések nem jöhettek létre a zsúfoltság miatt, kárt okoztak a postás dolgozóknak, akiktől a déli szünet miatt összetorlódott beszélgetések rendkívül nagy erőkifejtést követeltek, nem szólva arról, hogy népgazdaságunk fejlődésének jelenlegi szakaszában a posta hírhálózatának, mely országunk idegrendszerét jelenti, minden pillanatban üzemképes állapotban kell lenni. A déli szünetre a vidéki kishivatalokná! való kiterjesztésével is biztosítjuk a forgalom zavartalan lebonyolítását, az áramkörök jobb kihasználását.

Okoz-e ez különösebb nehézséget dolgozóinknak? Nem okoz, hiszen a nagyobb hivataloknál ezidelg is folyamatos volt a távbeszélő szolgálat. Csupán az egyedül kezelő kishivataloknál kell a kérdést jól megfogni, ott, ahol az egyedül kezelő a hivataltól távol lakik.

Ahol az egyedül kezelő hivatalvezető a hivatal mellett lakik, ott anélkül is ott van és a család tagjai is bármikor figyelemmel tudják kísérni a hívásokat.

Ahol pedig az egyedül kezelő szaktárs a hivataltól távol lakik, az országosan egészen elenyésző szám. Az igazgatóságok ezeknek a szaktársaknak a helyi tanácsok útján lakást fognak biztositani a postahivatal mellett.

Dolgozóinknak tehát világosan kell látni ebben a kérdésben, s a déli szünet alatti távbeszélő szolgálat bevezetését vigyék sikerre azzal, hogy az üzemek, vállalatok, tanácsok figyelmét a kézbesítők, vagy bármilyen úton is hívják fel erre a lehetőségre és kérjék fel a vállalatokat, hogy a távbeszélő vonalak jobb kihasználása érdekében, a távbeszélgetéseik bejelentésével ne várjanak 14 óráig, hanem azt folyamatosan jelentsék be annak a postának, amely azt kapcsolni tudja.

A posta műszaki berendezéseinek fejlesztése igen nagy beruházási költséget jelent népgazdaságunknak.

Az üzemek, vállalatok és minden telefonnal rendelkező szervnek támogatni kell a postás dolgozók távbeszélő vonalak jobb kihasználásáért indított harcát. Politikailag is mutassák meg a vállalatoknak, hogy miért fontos nekünk a távbeszélő vonalak jobb kihasználása, mert ezzel biztosítani tudjuk a bejelentett beszélgetések kapcsolását.

A távbeszélő szolgálattal egyidőben ahol legalább 2 tisztviselői munkaerő van, szintén megszünik a déli szünet és 12 és 14 óra között teljes felvételi szolgálatot tartunk. Tehát a déli szünet alatt is lehet feladni levél és pénzküldeményt, táviratot, továbbá magánosok jegyeztethetnek távbeszélgetést. Okoz-e ez nehézséget ezeknél a hivataloknál? Nem, nem okoz, csupán csak a szolgálatot kell úgy megszervezni, hogy a két dolgozó ne egyidőben kezdjen, illetve végezze szolgálatát.

Ma munkahelyünkön helytállni akár a Diósgyőri Nagykohónál, akár a legkisebb postahivatalnál egyformán egyet jelent. A békéért harcoló népek táborának erősítését. Minél több vasat és acélt adnak a diósgyőri nagykohó munkásai, s minél inkább segítik őket, s velük együtt országunk munkásosztályát a postán dolgozók, annál inkább járulnak hozzá a béke megvédéséhez.

A távbeszélő vonalak jobb kihasználása, a távbeszélő forgalom egyenletesebbé tétele, olyan harci kérdés, amit pártunk segítségével eredményesen sikerre tudunk vinni.

Garamvölgyi András

Az ötvenezer forintos főnyeremény

Halló Abony postahivatal?

Kérjük értesíteni Szegedi István szaktársat, hogy békekölcsönkötvényét 50.000 forinttal kihúzták!

Telefonon érkezett ez a jelentés Budapestről. Ugyanis Abony területén dolgozott éppen Szegedi István a BUHALÉP dolgozója, hogy pártunk és kormányzatunk gondoskodása eredményeként bevezesse a vezetékes rádiókat az abonyi dolgozók lakásába.

Egész hangyabollyá vált a hivatal, alig várták a szaktársak, hogy a munkája végeztével visszatérjen Szegedi szaktárs. A hivatal bejáratánál várták az összes szaktársak a boldog nyerőt.

Kerékpáron érkezett meg Szegedi szaktárs és nem tudott hová lenni a csodálkozástól, mikor a szaktársak éljenezni, ölelgetni, kezét rázni kezdték.

50.000 forintot nyertél a békekölcsön húzáson, újságolták boldogan és tovább ölelgették Szegedi szaktársat.

A baj csak ott volt, hogy Szegedi szaktárs nem akarta elhinni. Azt hitte tréfálnak. A telefonkezelő szaktársnő azonban megerősiti a hirt, hogy igenis Pestről telefonáltak, biztos, hogy ő nyerte az 50.000 forintot.

Szegedi szaktárs körül megfordult a világ. Soha életében még ennyi pénz nem volt a kezében, mit is fog vele csinálni? Rögtön számvetést csinált.

A pénz 10 százalékáért újabb békekölcsönt vesz. Családja minden tagjának ad 1000—1000 forintot, hogy osztozzanak vele az örömben. Megjavittatja kis házát Gyömrön, amelyet az esztelen fasiszta háború bizony alaposan megtépázott. Uj kutat is csináltat, ne kelljen feleségének messzire járni a vizért.

Igen, ami eddig csak tervezgetés volt, az most valóra vált. Nem kért szabadságot, csak éppen beszaladt a reggeli vonattal Pestre a pénzért, utána sietett vissza munkahelyére, mert most még jobban akar dolgozni. A pénzének nagy részét a takarékban hagyta, hadd kamatozzon még egy kissé.

— Sok-sok vezetékes rádiót szeretnék még beépiteni dolgozótársaimnak — mondotta Szegedi szaktárs —, hadd élvezzék a kultúrát, hadd tanuljanak, müvelődjenek. És mindenkinek el fogom mesélni, milyen boldogság ért engem és együtt fogjuk örömmel hallgatni azt a rádiót, amely már a mi hazánk, a dolgozók hazájának hangját sugározza felénk.

Sz. L.

Megválasztották üzemeinkben és hivatalainkban a társadalombiztosítási tanácsokat

Pártunk Politikai Bizottságának 1950. július 24-i határozata értelmében a szakszervezeteknek fokozottabban kell gondoskodni a dolgozók érdekvédelméről is. A társadalombiztosítási tanácsoknak jelentős feladatuk van a Politikai Bizottság határozatának végrehajtásában.

A SZOT szervezeti szabályzata értelmében a szakszervezeti bizottság mellett a társadalombiztosítási tanácsok is választott szervek. Ennek igen nagy jelentősége van azért, mert a dolgozóknak módjukban van azokat választani, akikhez legnagyobb a bizalmuk, akik munkájukkal, eddigi magatartásukkal kiérdemelték a párt, dolgozótársaik bizalmát.

Társadalombiztosítási tanácsok a választásig is működtek, azonban nem mint választott, hanem kijelölt tanácstagok. A tanácsok eddig is értek el eredményeket. A tanácstagok felelősségét azonban fokozottabban növeli, hogy a dolgozók bizalmából most már választás útján végzik feladatukat és a lezajlott választásokon ez az elv be is igazolódott, mert valóban a tanácsokba a dolgozók legjobbjait választották be.

A választások eredményesek voltak,

mindenütt összekötötték a tanácsválasztást a társadalombiztosítási munka megjavításával. *Elmondhatjuk, hogy az üzemeink túlnyomó többségében a társadalombiztosítási tanácsválasztások alkalmával nagymértékben népszerűsítették a társadalombiztosítási munkát, elmélyítették funkcionáriusainkban a dolgozók iránti felelősségérzetet.*

A tanácsválasztások munkáját értékelve megállapíthatjuk, hogy az előkészítő munka néhány kisebb hiányosságtól eltekintve, megfelelő volt.

Különösen a nagybudapesti, szegedi és a soproni területi bizottságokon.

Ezeken a területeken a területi bizottságok első perctől súlyponti kérdésként kezelték a tanácsválasztásokat. A debreceni, a pécsi és a miskolci területi bizottságokon lemaradásokat igyekeztek behozni, melynek eredménye ugyancsak nem maradt el.

Az előkészítő, szervező és felvilágosító munka különösen jó volt *Budapesten (Keleti Posta, Főposta, Teréz HALÉP, BUHALÉP, Budapest 3.)* de sorolhatnám még tovább is, vidéken Kecskemét Keszthely, Szeged 1., Nyíregyháza, stb. Ezeken a helyeken, de még számos fel nem sorolt több helyen történt választáson is a tanácselnökök foglalkoztak, — valamint a SZB minden tagja, — a jó előkészítéssel, majd a beszámoló részletes elkészítésével. Konkrétan foglalkoztak a társadalombiztosítási munkával, majd

élesen bírálták a társadalombiztosítási munka területén lévő hiányosságokat.

Különösen ki kell emelni Nyíregyháza 1. hivatal t.t. elnökét, aki rámutatott az eddigi konkrét eredményekre, de kihozta a hiányosságokat is.

A választási közgyűléseken a társadalombiztosítási megbízottak aktívan vettek részt és hozzászólásaikban foglalkoztak a hibákkal. Bírálatukkal elősegítették a társadalombiztosítási munka megjavítását. Túlnyomó többségben a beteglátogató munkával és az üdültetéssel foglalkoztak. *Pld. a Főposta felvételi osztályának egyik társadalombiztosítási megbízottja Nyárádi elvtárs, a beteglátogatás megjavítását javasolta, úgy, hogy nevelő, felvilágosító előadásokat kell tartani a beteglátogató aktíváknak.* Ehhez a felszólaláshoz kapcsolódott Guszti elvtársnő, aki javasolta, hogy brigádokat szervezzenek az elvtársi segítségnyújtásra, az arra rászoruló beteg társaik ellátására, amivel meg tudják nagyban gyorsítani a beteg felgyógyulását.

A Központi Hírlapiroda tanácsválasztási közgyűlésén Gáspár elvtársnő javasolta, hogy az üdültetésnél feltétlen meg kell javítani a kiválasztást.

Elsősorban azokat a szervezett dolgozókat válasszák ki a tanácsok üdülésre, akik munkájukkal, fegyelmezett magatartásukkal és mindenben példát mutatnak a szocializmus építésében. Ilyen irányú felszólaláson kívül még számtalan más felszólalás is volt az érdekvédelmi munka más területével kapcsolatban. Pld. napközik bővítésével, az étkeztetés, üzemorvosi rendelők, büffék, stb. létesítésével kapcsolatosan. A felszólalások az értekezleteken mind azt bizonyítják, hogy a választás előkészítése jó volt, mert jól volt tudatosítva a t.t. választás jelentősége.

A társadalombiztosítási tanácsok választása ma már a mi területeinken mindenütt megtörténtek.

Ma már a dolgozók érdekeit az üzemekben választott szervek intézik.

Ez viszont nagyobb felelősséget jelent az újonnan megválasztott tanácstagok részére. A felelősség tudata él is az újonnon megválasztott aktívákban, ezt bizonyítja a Szolnok 1. hivatal egyik tb megbízottjának felszólalása is, aki elmondotta, a választás után mindent el fog követni, hogy azt a bizalmat, melyet dolgozótársai előlegeztek számára, jól végzett munkájával érdemelje majd ki.

A tanácsválasztás fordulatot kell, hogy hozzon a t. t. munkában.

Ehhez a fordulathoz minden reményünk meg is van a már fent említett eredmények után. Azonban az eddigi aktivitást tovább kell fejlesztenünk, ez elsősorban a tanácselnökök feladata, hogy az üzemen belül foglalkozzanak a társadalombiztosítási tanács tagjaival, valamint a társadalombiztosítási megbízottakkal. Az aktívákat munkával kell ellátni, valamint meg kell tanítani dolgozni az újonnan megválasztott aktívákat azért, hogy a társadalombiztosítási munkát úgy tudják majd ellátni, hogy az valóban közös nagy feladatunk, a szocializmus építését a dolgozók érdekeit szolgálja.

Mészáros Józsefné

Harcunk a békéért igaz ügy

Dolgozóink nap mint nap leveleikben tesznek hitet arról, hogy a béketábor harcos tagjai és jó munkájukkal igyekeznek erősíteni a békeharcot. Tóth János sátoraljaujhelyi szaktárs leveléből közöljük a következő részletet:

„Én Tóth János postai dolgozó ígéretet teszek arra, hogy százalékomat 120-ról 125-re fogom emelni és azokat, akik nálamnál gyengébbek a munkában, tanítani fogom. Példát veszek Letanovszki és Lácz szaktársaktól, akiknek jó nevelő munkája segített abban, hogy százalékomat elértem és tovább emelni is tudtam. Rávezetett nevelőmunkájuk arra, hogy tisztán látom azt, miénk az ország, magunknak építjük, ki fegyverrel, ki kalapáccsal. Idáig fegyverrel védtem békés építő munkáját dolgozó népünknek kinn a határon. Most a postaműszaknál tartom kötelességemnek az építést és a nép szolgálását, amelyet ma már más véd biztos kezekkel kinn a határainkon.

Láthatjuk elvtársak, amiben a multban nem részesülhettünk, ma minden egyes dolgozónak van tanulási lehetősége. Ezt bizonyítják iskoláink, könyvtáraink, néphadseregünk, melyben a dolgozó nép fiai a tisztek. Bizonyítják a falukban épült és épülő mozijaink, kultúrotthonaink. Nem volt még soha példa arra, hogy így élhessünk és állandóan érezhessük Rákosi elvtárs gondoskodását".

TÓTH JÁNOS távirdamunkás
Sátoraljaujhely

ÉPÍTÜNK...

Alig néhány hete még egészségtelen, szűk helyiségben kezelt távbeszélő kezelőnőnk, de ismét bebizonyosodott, hogy népi demokráciánkban legfőbb érték az ember és ime egyszerre csak munkások jelentek meg hivatalunkban, malter ide, létra oda, a falat odébbtolták és ime készen is volt az új távbeszélő helyiség.

Világos tágas, öröm benne dolgozni.

Persze ez nem ment ilyen gyorsan, mint ahogy leírtam, egy pár napon keresztül bizony pokróc-sátor alatt ültünk és a legnagyobb ügyességre volt szükségünk, hogy a lehulló malter- és faldarabok elől kitérjünk. Távbeszélőkezelőnőink hősiesen a nagy pokróc alatt kapcsoltak rendületlenül.

De végre kitisztult mégis és most már a világos szobában várjuk az új CB-berendezést. Távbeszélőkezelőnőinknek is igen jólesett az az elismerés, amit a megyei tanács dolgozóitól kaptak, hogy a nagy átrendezés ellenére is gyorsan, pontosan és hibátlanul kapcsoltak. Most tehát világos, egészséges, tágas helyiségben folytatjuk tovább munkánkat és minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy ötéves tervünkből a ránkeső részt minél hamarabb, idő előtt teljesítsük, ezzel akarjuk meghálálni a gondoskodást.

NAGY ÁRPÁD
Komárom

A szegedi postás dolgozók kultúrotthont építenek!

Pártunk Politikai Bizottságának 1950 július 24-i határozata feladatul tűzte elénk, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk „a dolgozók kulturális színvonalának emelésére, kultúrotthonok, könyvtárak létesítésére".

A szegedi postás dolgozók megértve a határozat jelentőségét, harcba indultak, hogy a szegedi postás dolgozóknak is kultúrotthont létesítsenek. Ma már épül a kultúrotthon a Vásárhelyi sugárúton. Ezt a kultúrotthont valóban a dolgozók építik saját maguk részére. A szegedi dolgozók a társadalmi munka céljára több mint 500 napot ajánlottak fel.

Különösen példát mutattak lendületes munkájukkal Kondász József, Szikora József, Danosó-Kovács László és Varga szaktársak.

Ezek a szaktársak és a többiek is, akik önkéntes munkával résztvettek a kultúrotthon felépítésében, bebizonyították, hogy megértették pártunk politikáját és érzik, hogy ez a kultúrotthon valóban a dolgozók otthona lesz. Ebben az otthonban nemcsak a postás dolgozók, hanem családtagjaik is fejleszthetik tudásukat.

Feladatunk most már az, hogy jó felvilágosító munkával elérjük, hogy egyetlen postás dolgozó se tartsa távol magát a még hátralévő munkálatoktól és minél előbb felépüljön új kultúrotthonunk. Érezze minden postás-dolgozó, hogy harca a kultúráért, a békéért folyó harc egyik módszere és az imperializmus ellen folyó küzdelem új harcos bázisát hozzuk létre.

FEHÉR ZOLTÁN
postaig., Szeged.

Jó munkával a hírlapkézbesítés sikeréért

Május 20-tól kezdve döntően megváltozott a hírlapok szállítása és részben a kézbesítés ideje.

Napilapjaink, elsősorban a Szabad Nép eddig két kiadásban készült és pedig budapesti és vidéki kiadásban. Erre azért volt szükség, hogy a koraéjszakai órákban induló mozgóposták elvihessék az ország minden részébe pártunk sajtóját. Így a vidéki olvasók nem egy esetben 24 órás késéssel értesültek fontos, közérdekű kül-, vagy belpolitikai eseményről.

Szükségszerűen be kellett tehát következnie annak, hogy pártunk lapját is mindenhol időben, a legfrissebb hírekkel olvashassák. Ezért a lapoknak késő esti órákra helyezték a lapzártáját és az újság nyomása csak éjfél után fejeződik be. Akkor, amikor azok a menetek, melyekkel eddig az újságot szállították már mind kiindulnak

Feladataink

A magyar posta dolgozói azt a feladatot kapták, hogy a változás ellenére is úgy szervezzék meg munkájukat, hogy az elmondottak ellenére is a lapok idejére a dolgozók kezébe kerüljenek.

A postai végrehajtószervek úgy oldották meg a kérdést, hogy külön hírlapszállítóvonatokat iktattak be. Ezek a vonatok a gyorsvonat sebességénél is gyorsabban szállítják sajtónkat a vidéki dolgozóknak.

A posta vezetőinek, de minden egyes postás dolgozónak is ébren figyelni kell, hogy az új rendszerben is késés nélkül, zökkenőmentesen jussanak el az újságok a címzettekhez.

Érkezés után azonnal intézkedni kell az újságok kézbesítése iránt. Mindenképpen biztosítani kell az újságok aznapi kézbesítését a belterületen, ha a lapok 18 óráig odaérkeznek, külterületen pedig lehetőleg akkor, ha az újságok délig beérkeznek.

Hogy a postás dolgozók mennyire megértették pártunk sajtójának fontosságát és azt, hogy mindennapi munkánkat nem tudjuk jól és eredményesen elvégezni, ha pártunk sajtóját idejében nem olvassuk, mutatja az a sok jó kezdeményezés, melyet vidéki postaszerveink a zökkenők áthidalására foganatosítottak.

Nagykörösön például megszervezték, hogy Kocsér községbe a tejszállítókocsival küldik ki a lapokat és így a külterületi lakók is már a koradélelőtt olvashatják.

A soproni igazgatóságnak helyes intézkedése folytán motorkerékpáros járatot indítottak Bezi, Győrsövényháza, stb. hivatalok lapjainak szállítására s így ezek a hivatalok már reggel 7 órakor megkapják lapjainkat.

Helyes kezdeményezések

De a kézbesítő szaktársak maguk is sok helyen öntevékenyen, új kezdeményezésekkel javítják a hírlapszolgálatot. Például Bagaméron bevezették az osztott szolgálatot, mivel a posta csak 11 óra tájban érkezik, a kézbesítőszolgálat is ekkor kezdődik, így az újságot, noha estefelé érkezik meg, még aznap kézbesítik.

Tiszaderzsen a jó munkaszervezés eredményeként, annak ellenére, hogy most 17 órakor kapják meg az újságot, mégis több áruspéldányt adnak el, mint azelőtt. Pedig nem boszorkányosság ez és egyszerű a megoldása. A tiszaderzsi szaktársak nagyon helyesen a hivatal előtt este árusítóhelyet létesítettek és a munkából hazatérő dolgozó parasztok szívesen vásárolják itt a lapokat.

Ezek a példák azt bizonyítják, hogy dolgozóink az új helyzetnek megfelelően igyekeznek jól megszervezni munkájukat és pártunknak és népgazdaságunknak is jó szolgálatot nyujtani a hírlapterjesztés terén.

Vannak azonban kivételek, mint például az abonyi postahivatal, ahol nem mérték fel az új helyzetnek megfelelően a munkát, nem hajtják végre az utasításokat, nem olvassák a rendeleteket.

Vagy például a Vác körzeti postahivatalnál még a koradélutáni órákban is kézbesítik a lapokat, noha azok reggel 7 órakor már megérkeznek.

Szakszervezeti bizottságainkra, szakszervezeti aktíváinkra komoly feladat hárul, az új helyzetnek megfelelően biztosítani kell, hogy a lehető legjobb munkaszervezéssel úgy végezzék hivatalaink dolgozói munkájukat, hogy a lapok késedelem nélkül jussanak el az előfizetőkhöz. Éberen figyeljenek és a nagy feladatnak megfelelően mozgósítsák dolgozóinkat a munka jó elvégzésére. Pártunk és kormányunk azt a feladatot adta a postás dolgozóknak, hogy a szocialista sajtó terjesztését zökkenőmentesen lássa el. Ennek a feladatnak pedig minden körülmények között meg kell felelni.

Bereczky Magdolna

Társadalmi bírálat az újítómozgalomról

VI. 8-án rendezte meg a Postaügyi Minisztérium a szakszervezettel és az Országos Találmányi Hivatallal közösen az Országos Műszaki Társadalmi Bírálatot, az újító-mozgalom fellendítése érdekében.

A Társadalmi Bírálaton mintegy 150—160-an vettek részt. Megjelentek az újítók, újító sztahanovisták, a szakmai, valamint a szakszervezeti újítási megbízottak, a Postás Szakszervezet, a Postaügyi Minisztérium és az Országos Találmányi Hivatal illetékes osztályainak munkatársai.

Benkő József miniszterhelyettes elvtárs ismertette a posta újítómozgalmának eredményeit, hiányosságait, majd később rámutatott a postás dolgozók e téren való feladataira.

A beszámoló után az értekezlet részvevői nagy aktivitással tettek bizonyságot arról, hogy az újítómozgalom mennyire érdekli a dolgozókat.

Az újítók elhozták területeikről az üzem problémáit.

Igen sok hiányosság merült fel, úgy a minisztériumot, mint a szakszervezetet jogosan bírálták a dolgozók.

Hiányosságként merült fel, hogy egyes vállalatvezetők nem támogatják eléggé az újítási mozgalmat. Továbbá a szakvéleményezők nagyon hosszú ideig bírálják el azt, hogy a beadott újítási javaslat jó, vagy nem. Hiányosság az is, hogy az Újítási Bizottságok értekezleteiket rendszertelenül tartják.

A Szakszervezeti Újítási, Észszerűsítési Bizottságok munkájában is sok hiányosság van.

Egyes helyeken még meg sem alakultak, máshol pedig csak papíron vannak meg, a gyakorlatban nem sokat tesznek az újító-mozgalom további fejlődése érdekében.

Több dolgozó részéről hiányosságként merült fel az is, hogy a minisztériumban hosszú ideig elfekszenek az újítások.

A hiányosságok mellett értünk el eredményeket is az újítómozgalom terén. Amíg 1949-ben 2000, addig 1950-ben 4000, majd 1951-ben 10.400 újítást adtak be dolgozóink.

Eredmény a miskolci HALÉP újítási megbízottja által rendezett június hó 14-én megnyílt újítási kiállítás is, ahol a postás dolgozók csaknem minden újítással megismerkedhetnek, amit eddig az ország területén bevezettek.

Az értekezlet a munka megjavítása érdekében határozatokat hozott.

Az értekezlet Rákosi elvtársnak a Sztahanovisták Első Országos Tanácskozásán elmondott szavaival fejeződött be:

„Üzenem minden magyar sztahanovistának, munkásújítónak, észszerűsítőnek: kezdeményezzen bátran, legyen nagyvonalú, ne féljen az új utaktól, az új kísérletektől, mert mögötte áll teljes erejével az egész magyar kommunista mozgalom, a Magyar Dolgozók Pártja és mögötte áll kimeríthetetlen gazdasági és tapasztalati fegyvertárával a hatalmas Szovjetunió.

BANDUR BORBÁLA
termelési oszt.

Budapesti NÉPNEVELŐ
nélkülözhetetlen az agitációs munkában

A normarendezés tapasztalatai

A minisztertanács határozata értelmében vállalatainknál és üzemeinknél a normákat felülvizsgálták és rendezték azokat a normákat, amelyek a fejlődés következtében elavultak.

A normarendezés célja az volt, hogy helyreállítsuk a termelékenység és bérek helyes arányát, megszüntessük a normák és prémiumok területén fennálló lazaságokat, melyek a további fejlődésünk, a termelékenység növekedésének fékjévé váltak.

Vállalataink, üzemeink a felülvizsgált normákat meghatározott százalékban csökkentették és a normarendezést május 19-ig befejezték.

Április 20—29 között termelési értekezleteken ismertették a normák és prémiumok felülvizsgálatát és rendezésének végrehajtását.

Dolgozóink többsége helyesléssel fogadta a normarendezést

hozzászólásaikban rámutattak a fellazult normákra, mint pl. Fehér János szaktárs a miskolci hálózatépítő vállalat hatvani kirendeltség dolgozója — aki azt mondta, hogy

ezután még többet és jobban — új munkamódszerekkel — fogunk dolgozni. A fűrészcsavar viztelenítési munka normája laza, olyan pénzt veszünk fel érte, amelyért nem dolgozunk meg.

Hasonlóképpen nyilatkozott a Javítóműhely lakatosműhelyében *Huszár és Fejes szaktárs is, akik helyesléssel fogadták a normák felülvizsgálatát, akik azt mondták, hogy jobban fogjuk megszervezni a munkákat és az új normákkal el fogjuk érni a régi teljesítményeket.*

Az új normák kifüggesztése után dolgozóink megjavították az új normákat és látták, hogy az

új norma nagyobb követelményeket ró a műszaki vezetésre,

amelynek a normák teljesítésének és túlteljesítésének, a termelékenység emelésének érdekében a munka műszaki és szervezési feltételeit biztosítani kell. Ugyanakkor az új normák áttanulmányozása után versenyvállalásokat tettek a II. negyedévi terv teljesítésére és túlteljesítésére. A versenymozgalomba való bekapcsolódással harcolnak a normarendezés előtti teljesítményszázalékuk és keresetük eléréséért és túlszárnyalásáért. *Így látta ezt Tóth Béla szaktárs, az Épületkarbantartó üzem asztalosműhely dolgozója is. Megjegyezte, hogy bár az asztalosműhely normái lettek a legszigorúbban rendezve, mégis úgy látja, hogy ha munkáját helyesebben megszervezi, akkor az új normákkal a régi teljesítményeket rövidesen el fogja érni, túl fogja teljesíteni.*

Molnár Bálint szaktárs kábelszerelő, a József Hálép dolgozója mikor áttanulmányozta az új normákat, felajánlást tett, hogy az

új normákat túl fogja teljesíteni.

A szakszervezeti funkcionáriusok egy része elbizakodott, lebecsüli a feladatokat.

A szakszervezeti funkcionáriusok egy része megfeledkezett a verseny további szervezéséről, elhanyagolták a dolgozók kezdeményezéséből született különféle versenymozgalmak elterjesztését és a normarendezést elválasztották a terv teljesítéséért folyó harctól.

A szakszervezeti funkcionáriusok az új normák és a terv teljesítése érdekében javítsák meg a versenyszervező munkájukat a különféle mozgalmak elterjesztésével, serkentsék munkatársaikat újításokra, nyújtsanak elvtársi segítséget az elmaradóknak, népszerűsítsék a jó eredményeket elérőket, munkamódszereiket. Ellenőrizzék, hogy a dolgozók anyaggal és szerszámmal el vannak-e látva, az esetleges hiányok esetén a szakmai vezetésnél intézkedni kell.

Fokozottan ügyeljenek arra, hogy az újításokat bevezessék és elterjesszék, fokozzák továbbá az egyéni meggyőzés utján a felvilágosító, agitációs munkát, segítsék újabb sikerekhez a dolgozókat.

A szakszervezeti funkcionáriusok munkájának eredményeit az üzemi terv teljesítésének számai fogják megmutatni. Példamutató magatartásuk magával kell hogy ragadja a hazáját szerető becsületes dolgozók tömegeit, ezzel járulnak hozzá további jólétünk és függetlenségünk biztosításához, a párt vezette békeharc győzelméhez.

Gyimesi Antal

Országos Irányítási és Szétosztó-verseny

Az A—B mozgalomnak kizárólag a postán múló előfeltételei közt legfontosabb a gyors- és hibamentes irányítás. Az irányítási ismeretek kifejlesztését és elmélyítését az irányításban kimagasló eredményt elért dolgozók munkamódszereinek minél szélesebb körben való megismertetését szolgálják a postaigazgatás által évről évre megrendezett országos irányítási és szétosztóversenyek.

Az idén is, mint az elmult években, a postaügyi minisztérium által meghirdetett verseny lebonyolítására Budapest 72, mint az ország legnagyobb irányítóhivatala kapott megbízást. Tekintettel a jelentkezők nagy számára, magát a versenyt vidéki viszonylatban igazgatósági székhelyeken, a fővárosban a Budapest 72 felügyelőhivatalban április 16 és 19 közt megejtett selejtezők vezették be. A selejtezők eredményei alapján legjobbnak bizonyult versenyzők a Budapest 72, illetve a Kelefi Postahivatalban lezajlott döntőben mérték össze erejüket.

A legjobb eredményt a Budapest 72 dolgozói érték el

A versenynek öt, az irányítás különböző ágazatait felölelő száma volt, s ezen belül a részvevők két szakcsoport és két állomáshely (főváros, vidék) szerinti csoportosításban vívták meg a helyezésért folytatott küzdelmüket.

1. Az országos irányitási verseny győztese az I—III. szakcsoportban Ebert Mária szaktársnő lett, igen jó idővel és mindössze 2 hibaponttal, második Matis Tamás szaktárs, harmadik Eszes Elemér, aki különben a legjobb időeredményt érte el és csak hibapontjai miatt maradt le — negyedik Tóth Erzsébet. Valamennyien a Budapest 72 dolgozói.

A IV—I. szakcsoportban szintén a Budapest 72 dolgozói foglalták el az első öt helyet. 1. Peresztegi Antal, 2. Varga János, 3. Andrejkovics István, 4. Leibinger József, 5. Felkai János.

2. Az országos szétoszló és irányító versenyt az I—III. szakcsoportban igen jó eredménnyel Mattyasovszky László nyerte meg, Csizmár Lajos előtt (Bp. 72).

A IV—V. szakcsoportban első helyen Kiss Flórián (KHI) végzett, megelőzve Nagy József püspökladányi (Budapest 72), Juhász Kálmán (Keleti Posta) és Szigetvári Zoltán (Budapest 72) szaktársakat.

3. Az országos belföldi irányító verseny győztesei az I—III. szakcsoportban Budapest 72 állományába tartozó Csizmán Lajos, Kulcsár József, Szikora Gyula és Heves György szaktársak.

4. Az országos külföldi irányító verseny is Budapest 72 „házi" versenyének bizonyult. Kitünő eredménnyel és hibapont nélkül Sidó János nyerte a versenyt, Kovács László, Tar István, Farkas Gyula és Egyeki Lajos előtt.

5. A belföldi postahelyek fekvésének meghatározása terén az I—III. szakcsoportban legjobbnak Móritz Gyula (Budapest 72) bizonyult. Második dr. Nezsényi Miklós (Keleti Posta) és harmadik Kulcsár József (Budapest 72) lett.

A IV—V. szakcsoportban Derka István, Perjési Tamás, Pintér Károly, Nagy Sándor volt a helyezési sorrend. Valamennyien a Budapest 72 dolgozói.

A vidéki részvevők csak két számban indultak. Az országos szétosztó versenyben az I—III. szakcsoportban I. Koncz Zoltán (Debrecen 2), 2. Kiss László (Debrecen 2) lett.

A IV—V. szakcsoportban Sajni János, Maties János, Petrekovics Ferenc, Szollár József sorrend alakult ki. Mind a négyen Nagykanizsa 2 dolgozói.

A belföldi postahelyek fekvésének meghatározása terén Benke János (Zalaegerszeg 1) lett az első, Turczoghy Mihály (Kál) előtt.

A versenyben legjobb helyezést elért dolgozók közül 49-en 700—350 forint jutalomban részesültek, összesen 27.150 forint értékben.

A verseny eredményei és a részvevők az elmult versenyek nagy eredményeihez képest is számottevő fejlődésről tesznek tanúbizonyságot. A részvevők egyre növekvő száma pedig azt bizonyítja, hogy az irányításban dolgozó postások többen és egyre nagyobb mértékben kívánnak hozzájárulni, hogy a posta működése gyorsaság és jóságfok tekintetében megfeleljen a szocializmus építése folyton fokozódó ütemének.

A versenyben részvevő szaktársak bebizonyították, hogy szorgalmas munkával, jó munkamódszerrel igen komoly eredményeket lehet elérni. Szaktársaink előtt most az a feladat áll, hogy munkamódszerüket minél szélesebb körben ismertessék és a posta irányítási munkájának megjavításában tevékenyen résztvegyenek.

Szakács András
Budapest 72.

Mozgó munkásszállások távirdamunkás szaktársaink életkörülményeinek megjavítására

Távirdamunkás szaktársaink között igen sok az olyan vidéki dolgozó, aki lakóhelyétől messze végzi az építési munkát. A posta vezetőségének igen nagy gondot okozott, hogy egyes munkálatok elvégzéséhez kiküldött

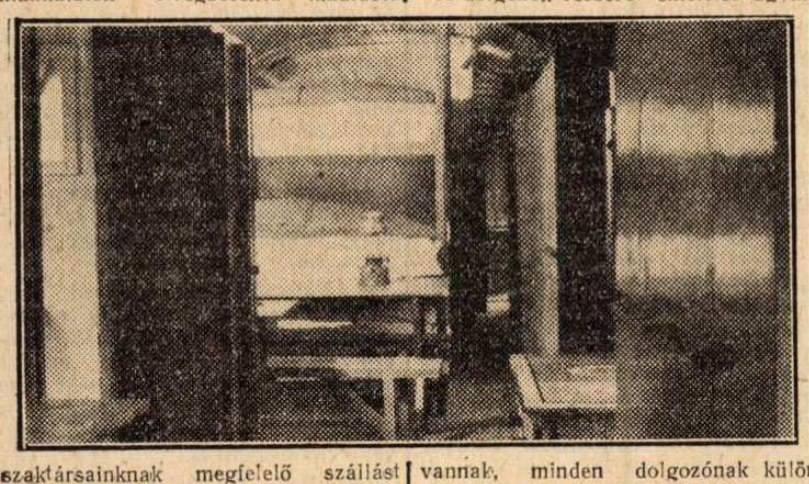

szaktársainknak megfelelő szállást biztosítson. Különösen nehéz volt a helyzet a hidegebb idő beálltával, amikor nem lehetett akárhol elszállásolni a napi munka végeztével a fáradt dolgozókat.

Megnehezítette a probléma megoldását, hogy egyes építési munkálatok csak bizonyos ideig tartanak, tehát szállásra csak átmenetileg van szükség. Ilyen időszakos szálláshelyek bérlése körülményes volt és rendszerint nem elégítette ki a dolgozók jogos igényeit.

Felmerült egy lehetőség. Volt néhány régi mozgópostakocsi, amelynek a berendezését a háború idején a fasiszták elrabolták, egyébként azonban ép állapotban voltak.

Ezeket a mozgópostakocsikat alakították át mozgó munkásszállásokká

Nagy segítség volt, hogy a dunakeszi vagongyár dolgozói felismerve a kérdés fontosságát, lelkes munkájukkal jóval a kitűzött határidő előtt készítették el a kocsik berendezését.

Egy-egy kocsiban 31 férőhely van.

A vonalfelvigyázó munkacsoport vezető részére külön irodahelyiség áll rendelkezésre ággyal, asztallal felszerelve, ahol a szükséges irodai munkákat is nyugodtan el lehet végezni.

A dolgozók részére emeletes ágyak vannak, minden dolgozónak külön szekrénye és polca van. A kocsiban mosdófülke zuhanyozóval, a főzés céljaira pedig megfelelő asztal és tűzhely áll rendelkezésre.

A postás szakszervezet is segítségére sietett a dolgozóknak és nagymennyiségű könyvet bocsátott a mozgó munkásszállások rendelkezésére.

Tekintettel arra, hogy a mozgó munkásszállások mindig a munkahelyhez legközelebb helyezhetők el, igen nagy időmegtakarítást jelent a dolgozóknak, tehát több időt tudnak fordítani a pihenésre.

A felsorolt követelmények azt bizonyítják, hogy szocializmust építő országunkban pártunk és kormányzatunk szerető gondoskodása minden lehetőséget megad arra, hogy a dolgozók életkörülményei megjavuljanak. A mozgó munkásszállások lakói meleg otthonra fognak találni, ahol kipihenhetik a napi munka fáradalmait és másnapra pihenten, újult erővel foghatnak hozzá munkájukhoz.

Schubert Gyula
postaügyi minisztérium

Nemzetközi hírek

FRANCIAORSZÁG

A tőkés államokban a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységüket a munkaadókat is magábafoglaló úgynevezett egyeztető bizottságokon keresztül gyakorolják, vagy legalább is kellene, hogy gyakorolják. Mivel egységes szakszervezeti mozgalomról a kapitalizmusban szó sem lehet, így érthető, hogy az egyeztető bizottsági tagok választása a kapitalista országok szakszervezeti életének egyik legizgalmasabb és legdöntőbb kérdése.

A francia postások körében áprilisban zajlottak le az egyeztető bizottságba történő küldöttkijelölések általános helyi választások alapján. A választásokból a Fédération Postale, a C. G. T-hez tartozó és az Sz. V. Sz-hez csatlakozott haladó postás szakszervezet került ki győztesen 57.231 szavazattal és 60 mandátummal. Jellemző a francia postásság nézetére, hogy a Fédération Postale 2000-el több szavazatot kapott, mint a legutóbbi, 1946-os választásokon és 13.000-el többet, mint az amerikai zsoldban álló és a szakadár International Confederation of Free Trade Unions-hoz csatlakozott Force ouvriere.

A győzelem annál nagyobb örömmel töltheti el francia szaktársainkat, mert amint Oldenbroek, a szakadár International Confederation of Free Trade Unions főtitkára a New York Times brüsszeli tudósítójának adott nyilatkozatában véletlenül kifecsegte — az imperialista érdekek szekértolójává átvedlett „Szabad" Szakszervezetek Nemzetközi Egyesülése éppen ezen a választáson próbálta ki az Ausztriában és Hollandiában bevált és a francia szakszervezeti vezetésből a kommunistáknak és a haladó elemeknek a kiszorítására irányuló módszereinek hatékonyságát. Nos az eredmények nem nagyon biztatóak Oldenbroek és cinkosai részére. Mivel Franciaországban nemcsak a postások, de a bányászok, vasutasok, vasmunkások és minden dolgozó békét, emberibb életfeltételeket, jobb munkakörülményeket kíván. Csupa olyan dolgot, amelyre Oldenbroek úr és megbizói nem hajlandók.

(Fédération Postale)

GÖRÖGORSZÁG

Az amerikai zsoldban álló görög kormány betiltotta a dolgozóknak május 1-én az ország nagyobb városaiban tervezett ünnepi felvonulását. Az ottani posta-, távbeszélő- és rádióalkalmazottak tiltakozásaképpen beszüntették a munkát. A vidéki postásság csatlakozásával a sztrájk általánossá vált. Huszonnégy órán keresztül az egész országbann szünetelt a távíró- és távbeszélő forgalom, valamint a postai szolgálat.

(Daily Worker)

EGYESÜLT ÁLLAMOK

Április első hetében a Bell Telephona Association Ohio államban dolgozó 12.000 alkalmazottja beszüntette a munkát. A sztrájkra azért került sor, mert a társaság igazgatósága a megélhetési költségek emelkedése következtében a létalapjukban fenyegetett munkások bérkövetelésének nem adott helyt. Az egy hétig tartó sztrájkhoz hamarosan csatlakoztak a Western Electric Company dolgozói is. Ezzel a bérkövetelési mozgalom már az USA 43 állomására terjedt ki és az a veszély fenyegetett, hogy a különleges Truman-törvény alkalmazásával katonai szolgálatra behívott alkalmazottakkal üggyel-bajjal fenntartott távíró- és távbeszélő szolgálat az egész országban megbénul. A társaságok vezetői végül is kénytelenek voltak beadni a derekukat és leülni a tárgyalóasztalhoz. A létrejött megegyezés alapján az alkalmazottak heti bérét 4—7 dollárral felemelték.

(World Trade Union Movement)

LENGYELORSZÁG

A lengyel ipar 1952. első negyedében 100.3 százalékra teljesitette tervét és 19 százalékkal termelt többet, mint 1951. azonos időszakában. A szocialista iparban foglalkoztatott dolgozók száma 6 százalékkal nőtt, a munka termelékenysége 12 százalékkal volt magasabb, mint az előző év ugyanazon időszakában.

Boleslaw Bierut, a népi Lengyelország és a Lengyel Egyesült Munkáspárt elnöke a mult hónapban töltötte be 60. életévét. A lengyel dolgozók nagyrabecsült vezérük születésnapjára számtalan munkafelajánlást tettek, amivel nagyban hozzájárultak a szocializmus építéséhez.

A lengyel állami könyvkiadó a „Sztálin-díjasok könyvtára" c. sorozatban kiadja lengyel fordításban Aczél Tamás „A szabadság árnyékában" című regényét és Nagy Sándor „Megbékélés" című novelláját. Az irodalmi Sztálin-díjjal kitüntetett íróink műveit a baráti lengyel dolgozók is meg fogják ismerni.

(Lengyel sajtótudósító)

Az aktívák oktatása

A Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának határozata 1950 július 24-én feltárta a szakszervezeti munka hibáit és kijelölte a hibák kiküszöböléséhez vezető utat. A határozat rámutat arra, hogy meg kell javítani a szakszervezeti vezetők kapcsolatát a párttal és a dolgozókkal.

A Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöksége figyelembevéve pártunk útmutatását, határozatot hozott a szakszervezeti szervek újraválasztására a bizalmiaktól a Központi Vezetőségig.

Postán belül ez év március 23-án befejeződtek ezek a választások. A választások befejezésével megszerveztük területi bizottsági székhelyenként a szakszervezeti funkcionáriusok oktatását 1—2, illetve 3 napos tanfolyamok keretében, abból a célból, hogy különösen az újonnan beválasztott funkcionáriusok megkapják azokat a szükséges tudnivalókat, melyek a saját területükön a beinduláshoz szükségesek.

A rövid tanfolyamok befejeztével megállapíthatjuk, hogy

aktíváink nagyrésze megértette az oktatás fontosságát,

hogy a növekvő feladatokat csak úgy tudják maradéktalanul végrehajtani, ha politikailag és szakmailag jól képzett szakszervezeti funkcionáriusok, akik pártunk irányításával, a bírálat és önbírálat helyes alkalmazásával végzik a reájuk háruló feladatokat.

Egy-egy tanfolyam befejeztével és a tanfolyam kiértékelésével a hallgatók rámutattak arra, hogy a rövid tanfolyamok igen nagy segítséget nyujtottak számukra, különösen azoknak, akik a választások alkalmával újonnan lettek beválasztva az alapszervek vezetőségeibe. Az elért eredmények mellett azonban még vannak hiányosságok is. Az egyik legnagyobb hiányosság az, hogy a funkcionáriusok egy része még nem értette meg az oktatás jelentőségét, a szakmai elfoglaltságukra hivatkozva, nem jelentek meg a tanfolyamon. *Pl.: Rácz István, Ózd 1-es hivatal Sz. B. elnöke, Ágoston Jenő, Gyöngyös helyi csoport elnöke, vagy Gyóni Béla, Balassagyarmat helyi csoport elnöke, akik még a részükre megrendezett póttanfolyamon sem jelentek meg, azzal az indokkal, hogy az ő szakmai munkájukat nem tudja elvégezni senki, pedig a szakvezetés biztositotta számukra a tanfolyam idejére a szolgálatmentességet.* A másik hiányosság az, hogy egyes szakvezetők nem látták a szakszervezeti munka jelentőségét és fontosságát, így nem gondoskodtak a funkcionáriusok helyettesítéséről a tanfolyamok idején.

Ezek a hiányosságok nagy mértékben gátolják az aktíváink oktatását és ezáltal a szakszervezeti munka nagymértékbeni megjavítását az alapszerveinknél.

Feladatunk ezen a téren az, hogy a hiányosságokat megszüntetve, azt tartsuk szem előtt, hogy a szakszervezetek munkájának megjavítása elsősorban az aktívák oktatásától, az aktívák jó munkájától függ.

CSORBA JÓZSEF
szerv. oszt. okt. fel.

A MI NYARALÁSUNK

Mi, városi gyerekek bizony nehezen jutunk friss, szabad levegőhöz és kellemes, mindennapos fürdéshez. Annál jobban esik most a város füstös levegője után, gyönyörű magyar tengerünk, a Balaton mellett való üdülés. Úgy érezzük, hogy az iskolában eltöltött szorgalmas munka-

napok után nagyon jól esik ez a mozgalmas és érdekes vakáció.

Az üdülőben mindenféle szórakozás rendelkezésünkre áll. Játékok, könyvek, különböző labdajátékokra van lehetőségünk, úgy hogy a nap legnagyobb részét szórakozással töltjük el. Ellátásunk teljesen kifogástalan, naponta ötször étkezünk.

Tudjuk azt, hogy ez a boldog élet a multban teljesen lehetetlen lett volna a mi számunkra. Akkor még csak az úri osztály gyermekei élvezték a nyári üdülést, a Balaton hűs vizét és kellemes csónakázást.

A felszabadulás után azonban Rákosi pajtás atyai gondoskodással minden munkás- és parasztgyermek számára lehetővé tette az üdülést.

Tudjuk, hogy az a sok jó, melyet Rákosi pajtástól kapunk, sok mindenre kötelez bennünket. Igérjük Rákosi pajtásnak, hogy fegyelmezett magatartást fogunk ittlétünk alatt tanúsítani, hogy igyekezni fogunk gondozóink munkáját megkönnyíteni, igyekezni fogunk, hogy a rendelkezésre álló időt jól kihasználva, felfrissülve térjünk haza, hogy még jobb eredményeket érhessünk el a mi harci területünkön: a tanulásban.

Csányi Zoltán
VIII. ált. isk. tanuló

P

Hogyan nyilatkoznak az országos távíróverseny győztesei

Gavallér József szaktárs a debreceni postaigazgatóság dolgozója: 60 éves. A Morse-fónikus gépi adás és kézi vételben Gaál Annával, a főpostahivatal dolgozójával, aki gépen adott és gépen vett, holtversenyben 23.58 ponttal 4.5 helyezést értek el.

Gavallér elvtárs a külön kézi vételben I. helyen futott be. Gavallér szaktárs bebizonyította, hogy az idősebb kor nem hat gátlólag a munkateljesítmény fokozására.

Megkérdeztük tőle, mikor vett részt utoljára versenyben?

— 1936-ban, az országos versenyen 2 lettem, — mondja.

— Előtte három izben, — 2—3 éves megszakítással — vettem részt az országos versenyen, mindig első helyezést értem el.

— Vajjon mi indította arra, hogy ismét versenyezzen?

— Elkapott a virtus, a versenyláz — válaszolja. — még egy kis tehetséget éreztem magamban.

Gavallér szaktárs szerint a

tehetségnél nincs korhatár,

csak külső körülmények korlátozhatják, — pl. betegség.

Gavallér szaktárs hangsúlyozza, hogy a versenybizottság működésével úgy technikai, mint minden más szempontból a versenyzők legteljesebb bizalmát érdemelte ki.

Úgy a gépi berendezések kifogástalan állapotát, mint a bírálat objektivitását a legteljesebb elismerés illeti.

Gavallér szaktárs munkamódszerét egy most kezdődő Morse-tanfolyamon adja át, mint előadó.

Endrényi Tiborné, Nagy Lászlóné, Főposta:

Először vettek részt országos versenyen. *„Nagy volt a lámpalázunk, — mondják, — ez bizony rontott felkészültségünkön. Napi 3—4 órát gyakoroltunk a forgalom mellett, de a szakvezetés lehetővé tette számunkra, hogy szabad időnkben is még többet gyakorolhassunk. Állandóan munkaversenyben vagyunk. Azzal, hogy az országos versenyre is felkészültünk,*

fokozni akartuk eredményeinket az „Élüzem" büszke cím megtartásáért.

Endrényi Tiborné a morse-fonikus gépi adás és vételben 26.83 ponttal I. helyezett, „A Posta Legjobb Morse-Távirásza".

Nagy Lászlóné 316.8 ponttal „A Posta Legjobb Távgépíró Távirásza" címet kapta.

Kábler Emília a Morse-fónikus verseny 3. helyezettje. Szereti munkakörét, kedvvel indul a versenyben, az elért eredmény még nagyobb sikerek elérésére sarkalja.

Szabó Lajos elvtárs a tavalyi nagy országos honvéd versenyen, gépi vételben az ország első rádió-távirásza lett.

Érdeklődésünkre a következőket mondja:

Szerény munkámmal és tudásom tökéletesítésével hozzá akartam járulni népi demokráciánk távközlési szolgálatának fejlesztéséhez.

Szabó elvtárs a „Posta Legjobb Rádiótávirásza lett"

Minden vágya, hogy a postának az országos honvédversenyen egy helyezést biztosítson.

Trunk Vilmos, Főposta:

A tavalyi Országos Honvédversenyen 17. helyezést ért el, most rádiótáviró gépi adás és vételben 3. helyezett lett.

— Ezt az eredményt annak köszönhetem, — mondja —, hogy újra visszakerültem a rádiós munkakörbe s Szabó szaktárs, a nemzetközi osztály vezetője — aki most „A Posta Legjobb Rádiótávirásza" címet nyerte, egyéniség foglalkozott velem. Munkamódszerének átvételével és nagy akaraterővel sikerült teljesítményemet fokozni. Remélem, hogy az Országos Honvédversenyen legalább mostani helyezésemet megtartom.

Alföldi Mihály
hivatalvez. h.
Budapest Főpostafelügyelőhivatal

POSTAS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: SZABÓ LÁSZLÓ
Felelős szerkesztő: BASTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én
Telefon: 428—777.
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., József-körút 5.
Felelős nyomdavezető: HULCSÁR MIHÁLY

MHK

Az MHK testnevelési rendszer beindítása óta 3 év telt el. Sportköreink megértették az MHK testnevelési rendszer jelentőségét és szervező munkájuk eredményeként dolgozóink évről évre nagyobb számmal kapcsolódnak be az MHK testnevelési rendszerbe.

Az 1951. évben sportköreink jó munkája eredményeként sportegyesületünk országos viszonylatban a harmadik helyen végzett. Az 1952-es év eddigi eredményeinek kiértékelése alapján megállapíthatjuk, hogy sportköreink munkájában eredményeink mellett komoly hiányosságok is vannak.

Egyes sportköreink hiányos agitációs munkájának következménye az, hogy a mai napig sem érték el a fejlesztési tervben előirt jelentkezők számát.

Az előirt munkaterv készítését elmulasztották, vagy annak végrehajtásához a pártszervezettől, üzemi bizottságtól és a szakvezetéstől nem kértek, vagy nem kaptak kellő segítséget.

Egyes sportkörökben helytelenül választották meg az MHK-bizottság tagjait, vagy nem gondoskodtak kellőképpen azok kioktatásáról.

Hiányosságok vannak az adminisztrációs munka területén is. Nem küldenek jelentést határidőre a létszámról. Hiányosan, vagy egyáltalán nem állitották ki a személyi lapot a jelentkezőkről.

A hiányosságok felszámolása és az MHK fejlesztési terv sikeres befejezése érdekében a Budapesti Területi Elnökség versenyt irt ki a sportkörök között és versenyre hivta a többi vidéki Területi Elnökségeket, ahol az eddigi kiértékelés alapján nagyobb eredményeket értek el.

A jelentkezéseket illetően eddig a miskolci terület érte el a legjobb eredményt.

Globálisan túlteljesitettük a Postás Sport Egyesület részére előirányzott számot a jelentkezések területén, munkánk azonban ezzel nem ért véget, a jelentkezetteket alaposan fel kell készítenünk a próbázásokra. Ezért szükséges, hogy haladék nélkül kezdjük meg a próbáztatásokat, mert csak igy biztosithatjuk, hogy munkánkban nem válik szükségessé egy újabb kampányszerű tömeges próbáztatás, ami az elmult év MHK-munkájának egyik súlyos hiányossága volt.

Előre, elvtársak az MHK fejlesztési terv teljesitéséért, előre a jelentkezettek 100 százalékos lepróbáztatásáért.

DISZ VÁLTÓ-FUTÁS

A DISZ megalakulásának 2. évfordulóján rendezett váltófutásban a PSE csapata a 3. helyen végzett.

Ifjúmunkásaink a fémgyüjtés sikeréért

A budapesti postaigazgatóság postakezelési tanfolyamai közül a pénzügyi tagozat hallgatói már a fémgyüjtési megelőző napokban az üzemgazdaságtan órán nagy elhatározást tettek. Hulladékvasat, fémet gyüjtenek ők is a szocializmust épitő kohóinknak.

Annyira fokozódott lelkesedésük, hogy magukkal szerették volna ragadni minden postai tanfolyam hallgatóit, hogy közös erővel még több vasat gyüjtsenek össze.

Elhatározásukat tett követte, mert a tanfolyam kollektivája közös kihivást terjesztett fel az igazgatósághoz, hogy továbbitsák a tanfolyamok felé.

Május 8-án, előadás után indult el a Kársai-brigád, hogy adott szavát beváltsa. A Keleti postától kölcsönöztek egy kézikocsit és lelkesen indultak a kiszemelt harci területre, „egy megszünt üzem udvarára, ahol nekigyürközve láttak hozzá a műhelytakaritáshoz." Egészen belelzzadtak a munkába és a vashulladék rozsdapora barnára festette arcukat, de ők azzal nem törődtek, versenyeztek, ki tud még egy darab rezet, vagy bádoghulladékot felkutatni. Már este 6 órára járt az idő, amikor a kézikocsira felkerült munkájuk gyümölcse, a különféle fém-, vas- és bádoghulladék.

Hargitai lett a rudas és ő ragadta meg a kocsi rúdját, sugárzó arccal indultak az átvevőhely felé, ahol lemérték munkájuk eredményét, 9 kg sárgaréz, 29 kg aluminium, 78 kg kovácsoltvas, 26 kg öntöttvas és 97 kg bádoglemezhulladék.

Ha másik mértékkel mérjük az eredményt, sokkal nagyobb, szinte felbecsülhetetlen értékü a brigád munkája, mert az az újtipusú ember öntudatából fakadó munka gyümölcse, ami mindennél értékesebb.

Másnap reggel üzemgazdaságtan óra következett és a táblán szerepeltek az adatok, egy kiskocsi volt felrajzolva, előtte Hargitaival.

A hallgatók várták az oktatót, hogy beszámolhassanak munkájuk eredményéről. A hallgatók tekintetéből minden szó kiejtése nélkül ki lehetett olvasni a jól végzett munka utáni érzést. A jövő héten még odahaza is „takarítanak" és újabb adatok kerülnek a faliújságra is.

Láthatjuk, milyen hatalmas erőt képvisel ilyen kis csoportnak elhatározása és milyen nagy mértékben segiti elő szocialista hazánk épitését.

Czakó György
Postaügyi Minisztérium

Li, a postás, katona lesz

Li Szám Pok, a postás, egyike volt az elsőknek, akikkel Phenjanban megismerkedtem. Egyszerüen csak Linek hivták. Alig volt 17 esztendős, de külsőre még ennél is fiatalabbnak látszott.

Li állandóan — még a legrekkenőbb hőségben is — szürke sapkát viselt, gombbal a tetején. Apjától kapta, aki a frontra ment. Ez a sapka olyan nagy volt, hogy majdnem az orráig lecsúszott és Linek állandóan a helyére kellett igazitani. Ha ez kerékpározás közben történt vele, első kereke hirtelen elfordult s ilyenkor villámgyorsan a kormány után kellett kapnia.

A szürke sapkáról és a sajátos kerékpározásáról már messziről felismertük Lit, amikor hol előbukkant, hol eltünt a sietö járókelők között.

Li szenvedélyesen ragaszkodott atyjától örökölt ruháihoz is, aminek az az egyszerü magyarázata van: azt hitte, hogy idősebbnek látszik. Li pedig nagyon szeretett volna idősebbnek látszani, nemcsak azért, mert a hozzá hasonló korúaknál ez általában igy van. Linek fontosabb oka volt erre: katona akart lenni. Már sok szomszédja, ismerőse, gimnazista társa harcolt a fronton, olyanok, akik mindössze egy osztállyal jártak felette. Neki pedig mindig csak ezt mondták: „Még fiatal".

A háború dúlt Phenjanban.

A fehér papircsikokkal beragasztott ablakokon keresztül láttuk az élő Phenjant, a sürü füstgomolyagokat eregető gyárkéményeket és a város zöld szinfoltjait. De már többszáz bomba ejtett rajta súlyos sebeket.

Li szeretett velünk együtt lenni szabadidejében. Kissé távolabb ült tőlünk és mindig egy üres irka fölé hajolt, mikor hallgattuk Moszkva rádióhireit. Li szorgalmasan jegyzett. Sürü szemöldökei összeérnek orrnyerge fölött, finoman ivelt ajkait kissé kinyitja. Az apjára szabott zubbony hosszú ujjai eltakarják a kezefejét és akadályozzák az irásban, Linek azonban nincs ideje megigazitani. Csak ir, ir sietve, megszakitás nélkül.

Amikor először láttam Linét a füzetet, megkérdeztem tőle, mit csinálja ezeket a feljegyzéseket. Csak ennyit mondott:

— Amikor széthordom a postát, mindenki megkérdi, mi van a Szovjetunióban, mi újság Moszkvában.

Phenjan nehéz napokat élt. Néha egész napokon keresztül fejünk fölött köröztek a „repülőerődök", veszetten keringtek a füstölgő utcák fölött a lökhajtásos vadászgépek. Bombázás, géppuskaropogás fülsiketitő zaja hallatszott mindenfelé.

De amikor minden elcsendesült, a Szim-Am-Ri negyedben megjelent rozoga kerékpárján Li. O volt a postás és egyszemélyben az Ifjúsági Szövetség Városi Bizottságának agitátora. Az elgyötört emberek megkérdezték tőle:

— Mi újság a fronton? Mi újság a Szovjetunióban, Moszkvában?

Li örömmel, ifjúi hévvel és bátran teljesitette feladatát.

Lit csak egy dolog nem hagyta nyugodni: az az álma, hogy katona legyen.

Erről ritkán beszélt velünk, de akkor minden gyermekes könnyelműség nélkül, nyugodtan, megfontoltan és egyenesen.

Egy este megjelent Li. Vállán a szij és inggallérja szélesen kihajtva.

Le sem vett táskáját, szinte leesik a székre. Táskája a padlóhoz ütődött és kinyilt, kiszóródtak belőle a hosszúkás boritékok és egy halom újság.

— Mi az Li? Nem sikerült kézbesiteni a postát? — kérdezte valaki.

Li felhúzta szemöldökeit és sápadt ajkai baljós mosolyra nyiltak. Idegen, nyomott hangon szólalt meg;

— Nincs többé kinek kézbesiteni!

És lehajtotta a fejét.

A Szim-Am-Ri városnegyedet a bombázás eltörölte a föld színéről.

Néhány nappal később a Csup-An-Ri utcán bállagtunk, a meleg szeptemberi este már eltakarta a házakat, a járókelőket. Az utca közepén zárt rendben katonák jöttek. Hirtelen a hátsó sorokból kivált egy harcos és gyors, kemény léptekkel tartott felénk.

Li volt.

Keményen kezet szoritott velünk és sietős felindult hangon mondotta:

— No, végre megyek. Minden jót, elvtársak!

Hangja olyan volt, mint régen: fiatalos, tiszta és csengő.

Utána ugyanolyan gyorsan csatlakozott a menethez és egy perc mulva eltünt az utcasarkon.

Másnap Li helyett egy sovány, feketehajú leányka kézbesitette a postát.

(Irta: A. Kozsin)

A hírlapmegbízások időbeni elszámolásával javítsuk munkánkat

A hirlapterjesztési szolgálatban igen komoly hiányosság, hogy a postahivatalok és fiókposták egy része minden hónapban nagy késedelemmel számol el a hirlapmegbízásokkal. Ez a késedelmes elszámolás nagymértékben rontja a hirlapszolgálat anyagi eredményét és komoly jövedelemkiesést jelent népgazdaságunknak.

Az áprilisi megbízások elszámolását például 300 hivatal nem teljesitette és régebbi hónapokról végleg behajthatatlannak látszó tartozás kb. 120 hivatalnál áll fent.

A Központi Hirlaphivatal, amely a maga részéről mindent elkövet, hogy a késedelmes elszámolásokat kiküszöbölje, nem kap kellő segitséget. Nem kap kellő segitséget az igazgatóságoktól, melyet az is bizonyit, hogy a hivatalok átadása-átvételénél a személyi változások esetén az igazgatósági kiküldöttek a hetilapok nyugtáit nem adták át, egyszerüen megfeledkeztek róla és csak később, sürgetésre kezdtek kutatni utána. De nem adják meg a kellő támogatást a szakszervezeti szervek sem, pedig üzemi bizottságainknak döntő feladatuk kell, hogy legyen a hirlapterjesztés ügyének segitése.

Javitsuk meg tehát ezen a területen is munkánkat és a kitüzött határidőkre számoljunk el a hirlapmegbizási nyugtákkal.

CSIK PÁL,
Központi Hirlapiroda vezetőhelyettes.